

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.518/2018/6.szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Boross Klára ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű és **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű felpereseknek – a dr. Koruhely Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2018. április 23. napján kelt 6.P.20.045/2018/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorsszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részeit **részben megváltoztatja** és az alábbiak szerint újraszövegezi:

A bíróság megállapítja, az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a **(vitatott domain).hu** weboldalon 2016. márciusában közzétett ... című bejegyzésének azon részeivel, melyben valótlanul állította, hogy a **(vitatott cégnév)** nevet elbitorolták, az I. rendű felperes megpróbálta eltussolni ezt az erőszakselekményt, a II. rendű felperes álnéven akarta megszerezni éveken keresztül a **(vitatott domain).hu** domaint, az I. és II. rendű felperesek éveken át álnéven tettek ajánlatokat a **(vitatott domain).hu** domain névre, elvették maguknak a **(vitatott cégnév)** nevet ingyen, erőszakselekedetet követtek el, a cégnevet elbitorolták, elvettek egy szellemi tulajdont és utána a domain nevet is ki kívánták csalni, ehhez strómant fizettek, a **(B)** Kft. visszaélt a hatalmával és elbitorolta a **(vitatott cégnév)** cégnevet és utána a domaint is meg kívánta szerezni, de annak ellenértékét nem akarta megfizetni, továbbá az I. és II. rendű felperesek eltulajdonították és használatba vették a **(vitatott domain)** nevet.

Megállapítja, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát a **(vitatott domain).blog.hu** internetes oldalon 2016. márciusában megjelent ... című részpublikációban a „Hát így takarítottok ti kurvák!” Hrabal idézet alatt közzétett, I. rendű felperessel kapcsolatos kutatási terve azon részével, amelyben az I. rendű felperes hozzájárulása nélkül a nevét közölte.

Megállapítja, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a **(sajtótermék neve)** 2004. januári számában megjelent cikkhez csatolt fényképét a hozzájárulása nélkül 2016. március 8-án közzétette a **(vitatott domain).hu** weboldalon az I-II. rendű felperesek személyiségi jogait sértő közleményhez mellékelve.

A jövőre nézve eltiltja az alperest az I. és II. rendű felperesek személyiségi jogainak megsértésétől.

Kötelezi az alperest, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a **(vitatott domain).blog.hu** oldalon 30 napon keresztül jelentesse meg a jogerős ítélet rendelkező részének a

személyiségi jogsértések tényének megállapítására és a jövőbeni személyiségi jogsértésektől való eltiltásra vonatkozó részeit a peres felek nevének feltüntetésével, továbbá magánlevél formájában adjon elégtételt.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 300.000,- (Háromszázezer) Ft, a II. rendű felperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft sérelemdíjat, valamint ezen összegek után 2016. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg az I. és II. rendű felperesnek, mint együttes jogosultaknak 150.000,- (Egyszázötvenezer) Ft elsőfokú és az I. rendű felperesnek 45.000,- (Negyvenezer) Ft, a II. rendűnek 25.000,- (Huszonezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 90.000,- (Kilenevenezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, fizessenek meg az államnak – külön felhívásra – személyenként 3.000,- (Háromezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Az I. rendű felperes korábban több multinacionális cég vezető tisztségviselője volt, majd 2015. március 15-től – munkaviszony keretében – a **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. ügyvezetője. A II. rendű felperes 2008. februárjától dolgozik itt, jelenlegi beosztása gazdasági igazgató és eszkozgazdalkodási vezető. A cég jogelődje, a **(B)** Hungary Bérleti Kft. 1991-ben alakult, 1992. január 24-én került bejegyzésre a cégnyilvántartásba. A jogelőd és a jelenlegi cég fő tevékenysége építőipari gépek kölcsönzése. 2013-ban a társaság üzletrészét megvásárolta a **(C)** Kft. A tulajdonosváltástól kezdve nem használták a korábbi cégnevet, 2014 januárjától a cég neve cégjegyzékbe is bejegyezten **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft.-re változott.

Az alperesi ügyvezető testvére, **(személy 1 neve)** 1999-ben alapította meg a **(vitatott cégnevű)** Kft.-t, amely audiovizuális szolgáltatással és tanácsadással foglalkozott. E társaság tulajdonát képezte a **(vitatott domain).hu** domain. 2005-2007. években **(alperesi ügyvezető)** volt a **(vitatott cégnevű)** Kft. bérlet üzletágának vezetője. A cég adószámát 2011. május 17-én az adóhatóság felfüggesztette, a gazdasági társaságot azonban nem törölték a cégjegyzékből.

A II. rendű felperes – a **(B)** Kft. képviselőjében – 2006-ban került gazdasági kapcsolatba a **(vitatott cégnevű)** Kft.-vel, melynek keretei között egy projektor kártyát rendelt, ennek érdekében **(alperesi ügyvezető)**-vel tárgyalt.

2008-ban az **(alperesi ügyvezető)** által alapított alperesi betéti társaság megvásárolta a **(vitatott cégnevű)** Kft.-től a projektorbérleti üzletágot és vele együtt a **(vitatott domain).hu** domain.

A **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. 2013-ban a **(vitatott domain).hu** domain név megvásárlása érdekében tárgyalásokat kezdeményezett az alperessel, de a felek az árban nem tudtak megállapodni.

Regisztrációs döntnöki eljárásban a döntnök 2015. július 4-én közzétett határozatában a **(vitatott domain).hu** domain nevet az alperestől visszavonta és azt a **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. kérelmező javára rendelte átruházni.

A **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. alkalmazottai – egyebek mellett a felügyelő bizottság tagjai – 2016 márciusában észlelték, hogy a ... internetes keresőbe beírva a cégnevet a **(vitatott domain).hu** oldal jelenik meg elsőnek a találati listán. Az itt lévő bejegyzésekben az alperes „erőszakcselekménnyel, embertelenséggel” bélyegezte meg a felpereseket és tanáraik, korábbi munkáltatóik, üzleti partnereik megkeresésével, személyük lejárataival, tisztségükből való leváltással fenyegette őket.

Az alperes 2016. március 8-án közzétett ... című írásában kifejtette, a weblapnak a jóvátétel a célja, melyet a felperesektől a cégnév elbirtoklásáért, erőszak-cselekedeteikért kíván.

Egy másik közleménye szerint a felperesek elvették maguknak a **(vitatott domain)** nevet. Ez utóbbihoz az I. rendű felperesről – hozzájárulása nélkül – mellékelte a **(sajtótermék neve)** 2004. januári számában megjelent cikkhez csatolt fényképet.

A weblapon az alperes megosztott olyan írást is, ami az alperesi ügyvezető és édesapja kutatásait, cikkeit tartalmazza. Ezek között szerepel az ügyvezető interkulturális befektetésekkel, humánstratégiai kockázatokkal foglalkozó kutatása az I. rendű alperes konfliktuskezelési és kétértelműség tűrési jellemzőin keresztül.

A **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. tulajdonosa az általa jogsértőnek ítélt tartalmak eltávolítása érdekében megkereste a hírközlési hatóságot. A hatóság mellett működő Internet-Hotline szolgáltató 2016. március 30-án törölte a weboldáról a perbeli tartalmakat.

A **(vitatott domain).hu** blogon 2016. júliusában megjelentek a cégek közötti levelezésre, vitára utaló közlemények, és az alperesi ügyvezető az I. rendű felperes nevében megfogalmazott egy olyan levelet, melyben saját magát embertelenséggel, etikátlansággal vádolja amellet, hogy büszke a cégnév elbirtoklásával kapcsolatos cselekedetére.

A felperesek pontosított keresetükben kérték megállapítani, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez és becsülethez, valamint az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát. A jogsértés megállapításán túl kérték az alperest eltiltani a jövőre nézve a további jogsértéstől, egyben elégtételadást igényeltek az általuk megfogalmazott tartalommal. Ezen felül az I. rendű felperes részére 700.000,- Ft, a II. rendű részére 300.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Állították, az alperes szándékosan folytatott ellenük lejárató kampányt a **(vitatott domain).hu** weboldalon, miután nem tudtak megegyezni a domain név eladásában. A mellékelt tartalmak kifejezetten sértőek, bántóak, lealacsonyítóak, megalázóak, alkalmasak arra, hogy lejárassák a felpereseket egyebek mellett üzleti partnereik előtt. Kifogásolták, hogy az alperes őket „erőszakcselekménnyel, embertelenséggel” bélyegezi meg, lejárató levelek küldésével fenyegeti, cégnév eltiltással vádolja és jóvátételt követel. Úgy nyilatkoztak, hogy a **(vitatott domain). hu** domain alatt közzétett tartalommal sértette meg az alperes a becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. Állították, vádaskodása az erőszakcselekmény, embertelenség, stróman kifizetés, kicsalás, ügyvédi erőszaklevél és kényszerítés kijelentésekkel társadalmi megítélésüket hátrányosan befolyásolta, továbbá valótlan tényállításával jóhírnevüket sértette. Kifejtették, „a fenti sértő, bántó lealacsonyító, lealázó szöveggel” megsértette becsületüket is, a megjelentetett szövegek ugyanis a közfelfogás mércéjének nem felelnek meg. A jóhírnévsértést valótlan tény híresztelésével követte el. Ezzel összefüggésben állították, az alperesre nem kényszerítettek semmit, strómant nem fizettek, nem írtak ügyvédi erőszaklevelet, nem csaltak, embertelenséget nem követtek el és az alperest nem csapták be. Véleményük szerint az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát az alperes azzal sértette meg, hogy a **(sajtótermék neve)**-ben korábban megjelent fényképét engedélye nélkül a saját domain oldalán sértő szövegkörnyezetben jelentette meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a kifogásolt közlemények a cégek közötti vita részét képezik, ezzel kapcsolatban fogalmazott meg negatív véleményt, kritikát a felperesekről mint cégvezetőkről, ezzel azonban csak véleménynyilvánítási szabadságával élt. Nem folytatott kutatást az I. rendű felperes emberi jellemzőinek vizsgálatára, azt csupán tervezte, de nem kereste meg üzleti partnereit és egyéb személyeket sem. Az I. rendű felperes fényképét az egyik nyilvános internet oldalon találta meg, annak felhasználása, részéről történt közzététele – véleménye szerint – ugyancsak nem valósít meg jogsértést. Hangsúlyozta, az I. rendű felperes mint közszereplő a sérelmezett közleményekben írt kritikákat köteles elviselni.

Az elsőfokú bíróság 6.P.21.301/2016/18. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek becsülethez és jóhírnévhez, továbbá az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát. Kötelezte a rendelkező részben megszövegezett elégtételt adó közlemény közzétételére és a jövőre nézve eltiltotta a felperesek személyiségi jogait sértő magatartástól. Egyidejűleg az I. rendű felperes javára 300.000,- Ft, a II. rendű felperes javára 200.000,- Ft sérelemdíjban marasztalta.

A Szegedi Ítélőtábla Pf.I.20.802/2017/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Indokolásában rámutatott, az elsőfokú bíróság eljárása során elmulasztotta tisztázni, hogy szövegszerűen melyek a kifogásolt tartalmak, a felpereseknek meg kellett volna határozniuk, hogy pontosan mely közlések esetében kívánnak a becsületük és melyek esetében jóhírnévük megsértésére hivatkozni. Úgy foglalt állást, hogy mindezek hiányában az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási kötelezettségét megszegve és pontos petitum nélkül hozta meg ügydöntő határozatát, mellyel lényeges eljárási szabályt sértett. A megismételt eljárásra előírta, az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia a felpereseket, jelöljék meg, hogy melyik felperes konkrétan melyik megjelentetett szöveg mely részét sérelmezi, tartja jogsértőnek, s ezzel összefüggésben milyen személyiségi joga megsértésére kíván hivatkozni. Nyilatkozniuk kell arra is, hogy az egyes személyiségi jogsértéseket miért látják megállapíthatónak, így ha jóhírnévsértést állítanak egyes szövegrészek kapcsán, nyilatkozniuk kell, melyik tényállítás valótlan vagy tüntet fel valós tényt hamis színben. Csak ezt követően lehet vizsgálni az egyes állított személyiségi jogok megsértésének megvalósulását, törvényi feltételeinek fennálltát.

A felperesek a megismételt eljárásban az ítélőtábla iránymutatásának megfelelően pontosították kereseti kérelmüket és külön-külön megjelölték a jóhírnév és becsület megsértésére alkalmas szövegrészeket. Álláspontjuk szerint jóhírnévük megsértésére azok a szövegrészek alkalmasak, amelyek az olvasóban azt a benyomást keltik, mintha a **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Kft. vezetése csalárd módon járt volna el a domain név megszerzésénél. Hangsúlyozták, ennek ellenkezőjét bizonyították, törvényesen került bejegyzésre az új cégnév, amit a cégbejegyzéssel szereztek meg. Jóhírnévüket pedig az erőszakselekedet, a cégnév elbitorlása, a szellemi tulajdon elvétele, a kicsalás és a stróman fizetés kifejezések sértik, mivel ezeket velük kapcsolatosan az alperes valótlannal állította. A ... poszt 2. oldalának utolsó bekezdésében írt szöveggel ugyanakkor burkolt fenyegetést fogalmazott meg, ami szintén megvalósítja az I. rendű felperes jóhírnévének megsértését. Ezen túlmenően az alperes indokolatlanul bántó véleményt közölt, amikor állította, a felperesek a szellemi tulajdonát erőszakselekménnyel vették el. Ugyancsak becsületsértőek a méltatlan, erkölcstelen, immorális, embertelen és brutális jelzők. Kifejezetten az I. rendű felperes becsülethez fűződő jogát sértette meg az alperes azzal, hogy a ... című részpublikációban – kölcsönvéve Hrabal egyik idézetét – közzétette az I. rendű felperessel kapcsolatos kutatási terveit. Megsértette továbbá a képmáshoz való jogát is, amikor hozzájárulása nélkül nyilvánosan megjelentette – közleménye mellett – az I. rendű felperes fényképét. Mindezek vonatkozásában

kérték a jogsértések tényének megállapítását és az alperest a jövőre nézve eltiltani a további jogsértő magatartásoktól. Ezen felül az I. rendű felperes 700.000,- Ft, a II. rendű felperes 300.000,- Ft összegű sérelemdíj megfizetését igényelte nyilvános elégtételadás mellett.

Az alperes ellenkérelmében továbbra is a kereset elutasítását kérte az általa korábban előadott indokok alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az alábbi, az általa **(vitatott domain).hu** weboldalon 2016. márciusában közzétett, ... című bejegyzése alábbi részeivel:

„Ezen az oldalon minden információt megtalálnak arról, hogy (II.rendű felperes neve)gazdasági igazgatónak a **(B)** Kft-nél hogyan tetszett meg a **(vitatott cégnév)** név, és hogyan bitorolta el, és keresztelte át a **(B)** Kft-t, majd amikor ez napvilágra került, a jelenlegi ügyvezetés (I.rendű felperes neve), hogyan próbálta meg eltussolni ezt az erőszakcselekményt. **(II.rendű felperes neve)** hogyan akarta álnéven megszerezni éveken keresztül a **(vitatott domain).hu** domaint”.

„Azzal, hogy a **(vitatott domain).hu** domain névre éveken át álnéven tett ajánlatokat (II.rendű felperes neve)és (I.rendű felperes neve), ... belevontak mindenkit e helyi nyilvánosságukba, aki erre a lapra látogat.”

„(II.rendű felperes neve) ... nem azt választották (I.rendű felperes neve)-vel, hogy egy másik nevet adnak a cégüknek, hanem azt, hogy elvették maguknak a **(vitatott cégnév)** nevet ingyen.”

„Én **(alperesi ügyvezető)** az **(alperes neve)** nevében jóvátételt akarok (II.rendű felperes neve)és (I.rendű felperes neve), a **(B)** vezetőinek erőszak-cselekedetért és a cégnév elbitorlásáért. Elvettek egy szellemi tulajdont, és utána a domain nevet is ki kívánták csalni ... ehhez strómant fizettek.”

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek becsülethez fűződő személyiségi jogait az alábbi, az általa **(vitatott domain).hu** weboldalon 2016. márciusában közzétett, a ... című bejegyzése alábbi részeivel:

„Embertelennek tartom azt, hogy a **(B)** Kft. visszaélt a hatalmával és elbitorolta a **(vitatott cégnév)** cégnevet és utána a domaint is meg kívánta szerezni, de annak ellenértékét nem akarta megfizetni.

...

Önök eltulajdonították és használatba vették a **(vitatott cégnév)** nevet ... Önök olyasmit tettek, amely az én szemszögemből, az én olvasatomban méltatlan, erkölcstelen, immorális, embertelen, brutális. ...”

Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát a **(vitatott domain).blog.hu** internetes oldalon 2016. márciusában megjelent ... című részpublikációban a Hát így takarítottok ti kurvák! Hrabal idézet alatt közzétett, az I. rendű felperessel kapcsolatos kutatási terve közlésével, melynek címében közölte, hogy azt „... (I.rendű felperes neve) konfliktuskezelési- és kétértelműségtűrési-jellemzőin keresztül szemléltetve” kívánja folytatni.

Végül megállapította, az alperes megsértette az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a **(sajtótermék neve)** 2004. januári számában megjelent, (I.rendű felperes neve)-vel kapcsolatos cikkhez csatolt fényképet a hozzájárulása nélkül az internetről letöltötte és 2016. március 8-án közzétette az I-II. rendű felperesek személyiségi jogait sértő közleményhez a **(vitatott domain).hu** weboldalon.

Eltiltotta továbbá a jövőre nézve személyiségi jogaik megsértésétől és kötelezte, hogy a **(vitatott domain).blog.hu** oldalon elégtételt adó közleményt tegyen közzé. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest az I. rendű felperesnek 300.000,- Ft, a II. rendű felperesnek 200.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

Határozatának indokolása szerint az alperes ügyvezetője közleményeiben kifejezetten a felpereseket célozta meg a sértő tartalmú közlésekkel, személyük pedig nem választható ketté gazdasági vezetőre és magánszemélyre. A gazdasági vezetőt sértő valótlan tények, negatív értékítéletek őt mint magánszemélyt is sértik. Kifejtette, valamennyi sérelmesként megállapított szöveg valótlan tényállítást tartalmaz. Nem jóhírnévsértő ugyanakkor a módosított kereset 5. pontjában idézett szövegrész, azzal ugyanis, hogy az alperes kilátásba helyezte a felperesek felmentését vállalati pozíciójukból, fenyegetést valósított meg, ami nem polgári, hanem büntetőjogi tényállás. A jogsértőnek minősített közlések ellenében az alperes nem hivatkozhat arra, hogy kizárólag a véleménynyilvánítás szabadságát gyakorolta. Ezzel összefüggésben rámutatott, a felperesek nem minősülnek közszereplőnek, vezetői pozíciójuk nem kapcsolódik a közhatalomhoz, de még ha azok lennének, akkor sem kellene túrniuk a jogsértőnek nyilvánított közléseket. A Hrabal idézet alatt közzétett szöveget az I. rendű felperes vonatkozásában ugyancsak indokolatlanul bántónak, sértőnek, lealacsonyítónak és valójában öncélúnak értékelte, amely nem a felek közötti korrekt gazdasági kapcsolat része. Megalapozottnak találta képmáshoz való jogának megsértésére való hivatkozását is, mivel nem járult hozzá fényképének alperes általi felhasználásához.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tényállításként kezelte az általa írottakat, holott a kereset 1. oldal utolsó bekezdésében is az szerepel, hogy a véleményét fejezte ki, amikor erőszakcselekményről, illetve embertelen eljárásról, továbbá a **(vitatott domain)** név elbitorlásáról írt. A méltatlan, erkölcstelen, immoralis, embertelen, brutális jelzők nem tényállítások, csupán a véleményét tükrözik a domain névvel kapcsolatos vitában, véleményként viszont nem indokolatlanul bántóak, lealacsonyítóak, ezért személyiségi jogsértés alapjául nem szolgálhatnak. Kiemelte, csupán véleménynyilvánítási szabadságával élt akkor, amikor a felperesek cselekményeit a saját szemszögéből minősítette. Az I. rendű felperes képmáshoz fűződő jogát pedig azért sem sérthette meg, mert egy már korábban megjelent képet illesztett be a közleményébe, amit az érintett is a nyilvánosságnak szánt, ráadásul azt az alperes serverén nem tárolta, mindössze a hivatkozási hely megadása mellett tette a cikk mellé. Hangsúlyozta, a képet nem ő készítette, nem is alakította át, csupán tájékoztatásul jelentette meg. Vitatta a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát is.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részének helybenhagyását kérték annak helyes indokaira figyelemmel. Álláspontjuk szerint az alperes a véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit túllépte, abba valótlan tényállítása nem férhet bele. A jogsértés súlya, ismétlődő jellege és az alperes szándékos magatartása alapján a megállapított sérelemdíj összege sem eltúlzott.

A fellebbezés **túlnyomórészt alaptalan.**

A felperesek keresetükben a becsülethez (Ptk. 2:45. § (1) bekezdés), jóhírnévhez (Ptk. 2:45. § (2) bekezdés) és képmáshoz fűződő (Ptk. 2:48. § (1) bekezdés) személyiségi jogaik megsértése miatt felróhatóságtól független szankcióként a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását (Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja), a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől (Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja), valamint megfelelő elégtételadásra kötelezését (Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja) igényelték, ezen túlmenően a Ptk. 2:52. §-a alapján sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

A Ptk.2:45. § (2) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis

színben tüntet fel. A jóhírnév védelme alkotmányos alapjog, amely a szólásszabadság korlátozását jelenti és amelyet kifejezetten elismer az Emberi Jogok Európai Egyezménye (EJEE) is 10. cikkének (2) bekezdésében. A jóhírnév védelme a természetes és jogi személyeket egyaránt megilleti. Megsértése felróhatóságra, jó- vagy rosszhiszeműségre tekintet nélkül megállapítható. Jogsértés különösen akkor valósul meg, ha valaki más személyre sértő, valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tényállítást közöl vagy híresztel. A jóhírnév sérelmét tehát csak a valóságnak nem megfelelő tényközlések valósíthatják meg, ezért az értékítélet, bírálat, akaratnyilvánítás, óhajok kifejezése jóhírnév megsértéseként csak akkor jöhet szóba, ha legalább burkoltan tényállítást tartalmaz.

Ettől eltérő tényállás mellett valósulhat meg a becsülethez való jog megsértése (Ptk. 2:45. § (1) bekezdés). A becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. Alapvető különbség tehát a jóhírnévhez fűződő jog megsértéséhez képest, hogy nem tényállítással, hanem véleménynyilvánítással valósítható meg.

A most ismertetett személyiségi jogokat sértő magatartások alapvető eltérései miatt lényeges az abban való állásfoglalás, hogy a sérelmezett kijelentések a valóság objektív mozzanatára vonatkozó tényállításoknak vagy a felperesek tevékenységét, személyét érintő negatív tartalmú véleménynyilvánításoknak tekinthetők.

A közlés tényállítás jellegét meghatározza egyrészt a valóság mozzanatának kijelentése, tehát ilyen esetben a közlés egyrészt ténylegesen megtörtént eseményekről, létező adatokról szól, másrészt határozott, nem az általánosság szintjén mozgó tényállítást tartalmaz, emiatt konkrétan vonatkoztatható az érintett személyekre, eseményre, körülményre. Mindezek következtében a tényállítások objektíve igazolhatók, vagyis az állítások olyan ismérvekkel rendelkeznek, amelyek alapján valóságuk bizonyítható vagy cáfolható (hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.262/2015/3.).

Míg a tényállításokkal szemben elvárás a valóságnak megfelelő közlés, amelynek hiánya a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog sérelmét eredményezi, addig a véleménynyilvánítással szemben, lévén az nem az objektíve igazolható valóságra vonatkozik, ilyen elvárás nincs. Ezzel együtt a megfogalmazott véleménynyilvánítás, értékelés, kritika is sérthet a becsületet vagy emberi méltóságot, ha kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, megalázó (BH2012. 240., BH2002. 352., BDT2012. 2740.).

A felperesek az ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak megfelelően a megismételt eljárásban részletezték a sérelmezett szövegrészeket. Az általuk kifogásolt tartalmak részben tényállításnak, részben véleménynyilvánításnak minősülnek.

Az 1. pontban foglalt szöveg azon részei, melyek szerint a felperesek elbitorolták a **(vitatott cégnév)** cégnevet, majd megkísérelték eltussolni ezt az erőszakcselekményt, illetve éveken keresztül álnéven próbálták megszerezni a **(vitatott domain).hu** domaint, valótlan tényállítások, az ítéltábla ekörben egyetért az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával. Ezeknek a cselekvéseknek a megtörténte bizonyítással ellenőrizhető. A tényállításkénti nem változtat az „erőszakcselekmény” kifejezés használata sem, bár az kétségtelenül az adott magatartás egyfajta hangulatkelő megközelítése, a lényeg azonban az eltussolás állításán van. Mindezen tényállításokkal szemben a peradatokból megállapítható, hogy a **(B) Kft.** a **(vitatott cégnév)** cégnevet jogszerűen szerezte meg, hiszen 2014 januárjától cégneve cégjegyzékbe is bejegyezten **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Gépkölcsönző Kft. A **(vitatott domain).hu** domain nevet a **(vitatott cégnév nagybetűkkel)** Kft. ugyancsak

legálisan szerezte meg, miután a regisztrációs döntnöki eljárásban 2015. július 4-én meghozott határozatában a döntnök a domain név használatára ezt a céget hatalmazta fel. Megjegyzi az ítélet tábla, a személyiségvédelmi pernek nem tárgya a döntnöki eljárás törvényességének felülvizsgálata, de erre hatáskörrel sem rendelkeznek. Ezekkel az igazolt tényekkel szemben az alperes a tényállításait nem tudta bizonyítani a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére, ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a valótlan tényállítás sérti a felperesek jóhírnévhez való személyiségi jogát. Szintén valótlanul állította az alperes a már kifejtettekből következően, hogy a felperesek ingyen elvették a **(vitatott cégnév)** nevet, utána a domain nevet is ki kívánták csalni és ehhez strómant fizettek, illetve álnéven tettek ajánlatokat. E tényállításainak valóságtartalmát – bár arra módja lett volna – szintén nem igazolta. Ekörben lényeges, az alperesi **törvényes képviselő** 6.P.21.301/2016/5. számú jegyzőkönyvben maga is úgy fogalmazott, hogy **(személy 2 neve)**, a **(D)** Kft. ügyvezetője ügyfele nevében kereste meg az alperes **törvényes képviselőjét** a domain név megvásárlása érdekében, tehát az a tényállítás, hogy a felperesek álnéven tettek volna ajánlatot, eleve valótlan.

Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének 2. oldal első bekezdésében a módosított kereset 7. és 8. pontjaiban kifogásolt tartalmak egy részét értékelte a felperesek becsülethez fűződő jogának megsértéseként. A megjelölt szövegrészek közül az, amely szerint a **(B)** Kft. visszaélt a hatalmával és elbitorolta a **(vitatott cégnév)** cégnevet, utána a domaint is meg kívánta szerezni, de annak ellenértékét nem akarta megfizetni, tényállítások, hiszen objektíve igazolhatók, így a felperesek becsülethez való jogát nem sérthetik. Tényállításként viszont valótlanok, amit a döntnöki eljárás alátámaszt, vagyis jóhírnévsértést valósítanak meg. A második bekezdés azon része, miszerint „Önök eltulajdonították és használatba vették a **(vitatott)** nevet” ugyancsak tényállítás, míg az a mondata, hogy „Önök olyasmit tettek, amely az én szemszögemből az én olvasatomban méltatlan, erkölcsstelen, immorális, embertelen, brutális”, véleménynyilvánítás. Az utóbbi mondat esetén ezért érdemben vizsgálni kellett, hogy a vélemény kifejezés módjában indokolatlanul bántó-e, sértő-e, megalázó-e.

Az ítélet tábla e szövegrész kapcsán nem ért egyet az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, mivel önmagában a kifogásolt jelzők használata kizárólag az alperesi **törvényes képviselő** véleményének kifejezése, szóhasználatát tekintve azonban nem indokolatlanul bántó, lealázó. A használt kifejezések nem tekinthetők olyan sértő hangnemeknek, ami már a becsülethez fűződő jog megsértéseként lenne értékelhető. Különösen igaz ez amiatt, hogy szerepel a szövegrészben az „én szemszögemből” szókapcsolat, ami egyértelművé teszi az alperes véleménynyilvánítását, felfokozott érzelmeket tükröz, de nem mutat túl a véleménynyilvánítás szabadságán.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a I. rendű felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát azon szöveg közlésével, melyben a ... című részpublikációban az I. rendű felperessel kapcsolatos kutatási tervének címében feltüntette, hogy „(I.rendű felperes neve)konfliktuskezelési és kétértelműség tűrési jellemzőin keresztül szemlélítette” kívánja bemutatni. E szövegrész azonban szintén nem alkalmas az I. rendű felperes becsülethez való jogának megsértésére, mivel – bár kétségtelenül nem pozitív összefüggésben említi az I. rendű felperes nevét – nem tartalmaz olyan durván bántó kifejezést, amely a véleménynyilvánítás szabadságát átlépné, megfogalmazása sem alkalmas a becsület csorbítására.

Ugyanakkor az, hogy az I. rendű felperes nevének felhasználása a publikációban a hozzájárulása nélkül történt, nem volt vitatott. A Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, azokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A kialakult bírósági gyakorlat szerint a személyiségi jogi perben a bíróság nem sérti meg a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, ha nem a felperes által

megjelölt, hanem a konkrét tényálláshoz igazodó, adekvát személyiségi jog megsértését állapítja meg (hasonlóan: Kúria Pfv.IV.20.168/2017/7.). Az adatvédelmi jog mint személyiségi jog alapját az Alaptörvényben deklarált információs önrendelkezési jog alkotja, amely biztosítja, hogy minden természetes személy maga jogosult rendelkezni személyes adatairól és belátása szerint tárja fel vagy tartja titokban személyes adatait mások előtt (VI. cikk). A személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény többféle adat között tesz különbséget. Személyes adatnak minősül az érintettel kapcsolatba hozható adat, különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret. E személyes adatokat személyiségi jogként védi a Ptk. is 2:43. §-ának e) pontjában. Személyes adat csak akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt a törvény vagy helyi önkormányzat rendelete elrendeli közérdekű célból. A perbeli esetben az I. rendű felperes az állított kutatásban nevének felhasználásához és interneten való közléséhez nem járult hozzá, ezért az alperes megsértette a személyes adatainak védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Egyetért viszont az ítéletábra az elsőfokú bírósággal az I. rendű felperes képmáshoz való jogának megsértése (Ptk. 2:43. § f) pont, 2:48. §) tekintetében. A más képmásával kapcsolatos bármilyen jogosulatlan, beavatkozó magatartás jogsértő, a védelem objektív jellegű. Mindenkinek alanyi joga eldönteni, hogy kívánja-e, hogy róla felvétel készüljön és kívánja-e, hogy az bármilyen nyilvánosság elé kerüljön, hozzájárul-e ahhoz (Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz Szerkesztette: Vékás Lajos/Gárdos Péter, Wolters Kluwers Kiadó Budapest, 2014. 1. kötet 160. oldal). Az egységes bírói gyakorlat szerint a képfelvétel felhasználásához való hozzájárulást nem lehet kiterjesztőleg értelmezni, tehát a jogszerűen elkészített felvétel felhasználása is lehet jogszerűtlen (BDT2003. 823.). A korábban adott hozzájárulás alapján felhasznált fénykép újbóli, hozzájárulás nélküli felhasználása önmagában is jogsértést valósít meg. Téves ezért az az alperesi fellebbezési hivatkozás, hogy mivel a korábban az érintett hozzájárulásával az interneten megjelentetett képet nem módosította, nem tárolta szerverén, csupán felhasználta, jogsértést nem követett el. E magatartás önmagában személyiségi jogot sért az I. rendű felperes hozzájárulásának hiányában.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a rendelkező részben írtak kapcsán a felperesek jóhírnevének, valamint az I. rendű felperes képmáshoz és személyes adatok védelméhez fűződő jogainak megsértését a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapította, továbbá alaposnak találta az elégtételadásra irányuló kereseti kérelmet, melynek formáját azonban az elsőfokú bíróságtól eltérően határozta meg a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján. A megfelelő elégtételadásban nyilvánul meg ugyanis a személyiségvédelmi szankciók helyreigazítási és jóvátételi funkciója, mivel ettől remélhető, hogy a mind a jogsértő, mind pedig a társadalmi környezet tudatvilágában a sérelem folytán bekövetkezett negatív változás pozitív irányban helyrebillen. Az elégtételnyújtás tartalmáról a bíróságnak kell rendelkeznie, annak tartalmaznia kell a jogsértés megállapításának tényét, továbbá ki kell tűnnie belőle annak is, hogy a jogsértés milyen magatartással valósult meg. E követelményeket mérlegelve az ítéletábra az elégtételadás formájaként a jogerős ítélet rendelkező részének a jogsértő tartalom közzétételével azonos módon való nyilvánosságra hozását rendelte el (hasonlóan: BDT2010. 2235.) és kötelezte az alperest a magánlevél formájában történő elégtételadásra is. Mindezen alkalmazott jogkövetkezmények objektív alapon, felróhatóságtól függetlenül, pusztán a jogsértések tényére tekintettel kerültek alkalmazásra, de az elégtételadást a jogsértések többszöri ismétlődése és az is indokolta, hogy a közzététel, a megjelentetés módja miatt nagyszámú emberhez juthattak el a jogsértő tartalmak.

Az ítéletábra alaptalannak találta a sérelemdíj iránti igény elutasítására, leszállítására vonatkozó alperesi fellebbezést is. A sérelemdíj a nemvagyonijellegű sérelem reparációjának jogi eszköze. A

Ptk. 2:52. § (1) bekezdése értelmében akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nemvagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, de a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel határozza meg. A mérlegelésnél a sérelemdíj kettős funkciójából kell kiindulni: egyrészt kompenzációs szerepet tölt be a sértett fél oldalán, másrészt a sértő fél magánjogi büntetése a hasonló jogsértések megelőzése érdekében (hasonlóan: Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz I. kötet 174. oldal Wolters Kluwer Budapest 2014.). Kirívóan súlyos jogsértés és súlyosan felróható magatartás az, ha a jogsértő a sértettel szembeni személyes ellenségeskedése és bosszúja miatt tanúsít jogsértő magatartást (hasonlóan: BDT2011. 2576.). A bírói gyakorlat szintén a sérelemdíj mértékét növelő tényezőként veszi figyelembe, ha több személyiségi jog sérült, illetve ha a jogsértés ismétlődő jellegű. E körülményeket mérlegelve az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege nem tekinthető eltúlzottnak, ezért annak leszállítása nem indokolt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján kisebb részben megváltoztatta és azt a rendelkező rész szerint újrászövegezte.

Az alperes túlnyomórészt pervesztes lett, ezért köteles a felperesek jogi képviselőjével felmerült arányos első- és másodfokú eljárási költségeket megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, amelyet az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapított meg, figyelembe véve a hatályon kívül helyezéssel felmerült költségeket is.

A meg nem határozható fellebbezési érték alapul vételével megállapított (EBH1999. 94.) fellebbezési eljárási illetéket (2 x 48.000,- Ft) a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján nagyobb részben az alperes, míg az eredményes fellebbezés arányában – kisebb részben – a felperesek kötelesek viselni.

Szeged, 2019. február 13.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bálint Attila s.k.	. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró táblabíró